

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Izabela Dehmel

Protokolant: p.o. stażysty Alicja Matwijewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Nowym Tomyślu Marcina Jakubowskiego

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2021r. na posiedzeniu

sprawy S. K. (1) (S. K. (2)), syna E. i K. zd. U.

urozonego (...) w W.

na skutek wniosku Dyrektora Zakładu Karnego we Wronkach o wydanie wyroku łącznego z dnia 26.10.2020 r. oraz wniosku skazanego z dnia 29.10.2020 r. o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia

1. Na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 a contrario k.k., art. 87 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 umorzyć w całości postępowanie o wydanie wobec skazanego **S. K. (1)** wyroku łącznego z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego.

2. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 26 października 2020 r. Dyrektor Zakładu Karnego we Wronkach wniósł do Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu II Wydział Karny o rozważenie możliwości wydania wobec skazanego S. K. (1) wyroku łącznego.

Następnie skazany S. K. (1) pismem z dnia 29 października 2020 r. wniósł do Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu II Wydział Karny o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu w sprawie o sygn. II K 579/19 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu w sprawie o sygn. II K 83/20.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu Wydział II Karny z dnia 01 lutego 2021 r. sygn. akt II K 449/20 przekazano sprawę o wydanie wyroku łącznego wobec S. K. (1) do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Poznaniu jako miejscowo i rzeczowo właściwemu do jej rozpoznania.

S. K. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Wolsztynie z dnia 31 sierpnia 2001 r., **sygn. akt II K 415/00** za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w okresie od dnia 29 września 2000 r. do dnia 23 października 2000 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz karę 50 stawek grzywny po 10,00 zł; oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego; następnie postanowieniem Sądu Rejonowego

w Wolsztynie z dnia 10 stycznia 2002 r. sygn. akt II Ko 270/01 zarządzono skazanemu wykonanie warunkowo zawieszonej kary 1 roku pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności została wykonana;

II. Sądu Rejonowego w Wolsztynie z dnia 13 listopada 2001 r., **sygn. akt II K 332/01** za ciąg przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w nocy z 12/13 września 2001 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności została wykonana;

III. Sądu Rejonowego w Wolsztynie z dnia 28 czerwca 2004 r., **sygn. akt II K 240/01** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 26 lutego 2001 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz karę 50 stawek grzywny po 10,00 zł; oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego; orzeczono od skazanego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 1.086,15 zł wraz z odsetkami; następnie postanowieniem z dnia 02 grudnia 2005 r. orzeczona kara grzywny została zamieniona na karę pozbawienia wolności; kara grzywny została wykonana przez skazanego w dniu 15 kwietnia 2006 r.; postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 23 czerwca 2006 r. sygn. akt II Ko 149/06 zarządzono skazanemu wykonanie warunkowo zawieszonej kary 1 roku pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 31 maja 2006 r., **sygn. akt II K 438/05** za przestępstwo:

- z art. 158 § 1 k.k. popełnione w dniu 07 maja 2005 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 07 maja 2005 r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym kary jednostkowe połączono i wymierzono skazanemu łączną karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono nawiązkę w wysokości 500 zł na rzecz pokrzywdzonego; kara pozbawienia wolności została wykonana;

V. łącznym Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 08 sierpnia 2007 r., **sygn. akt II K 212/07**, którym połączono karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Wolsztynie z dnia 31 sierpnia 2001 r. sygn. akt II K 415/00 oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Wolsztynie z dnia 28 czerwca 2004 r., sygn. akt II K 240/01 i wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę 50 stawek grzywny po 10 zł każda; zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności ze sprawy o sygn. akt II K 415/00 tj. okres od dnia 06 czerwca 2002 r. do dnia 07 lutego 2003 r. oraz okresy zaliczone na poczet tej kary tj. okres od dnia 04 maja 2001 r. do dnia 18 sierpnia 2001 r., a także okres od dnia 24 kwietnia 2002 r. do dnia 07 maja 2002 r.; a także okres rzeczywistego pozbawienia wolności ze sprawy o sygn. akt II K 240/01 tj. okres od dnia 11 grudnia 2006 r. do dnia 11 czerwca 2007 r.; na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności od dnia 29 marca 2006 r. do dnia 15 kwietnia 2006 r., jak i dokonanie wpłaty pieniężnej oraz okres kary w formie prac społecznych ze sprawy o sygn. II K 240/01; kara grzywny została wykonana przez skazanego w dniu 16 sierpnia 2007r.; kara pozbawienia wolności i kara grzywny zostały wykonane;

VI. Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 20 grudnia 2011 r., **sygn. akt II K 779/11** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. za przestępstwo popełnione w dniu 26 października 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 09 sierpnia 2012 r. sygn. akt V Kow 5552/12 skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony z okresu próby do dnia 09 sierpnia 2014 r.; nie odwołano warunkowego przedterminowego zwolnienia;

VII. Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 29 kwietnia 2016 r., **sygn. akt II K 41/16** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 grudnia 2015 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; skazanemu zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 17 grudnia 2015 r.; kara pozbawienia wolności została wykonana;

VIII. Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 15 stycznia 2020 r., **sygn. akt II K 579/19** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dn. 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 31 sierpnia 2019 r. na karę 4

miesiący pozbawienia wolności; orzeczony został przepadek rzeczy poprzez zniszczenie; orzeczono wobec skazanego 1.000 zł nawiazki; skazanemu zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 31 sierpnia 2019 r. do dnia 03 września 2019 r.; kara pozbawienia wolności została wykonana w dniu 03 grudnia 2020 r. godz. 20:00;

IX. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 czerwca 2020 r., **sygn. akt III K 126/20** za przestępstwo z art. 137 § 1 k.k. w zw. z art. 57 a 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., popełnione w dniu 18 stycznia 2020r., na karę 1 roku ograniczenia wolności wraz z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym; postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu II Wydział Karny z dnia 12 stycznia 2021 r. sygn. akt II Ko 1152/20 na podstawie art. 15 § 2 k.k.w. zawieszono postępowanie wykonawcze w zakresie wykonania kary ograniczenia wolności z uwagi na odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w innej sprawie;

X. Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 30 września 2020 r., **sygn. akt II K 83/20** za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 14 stycznia 2020 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; wobec skazanego orzeczony został obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego w wysokości 624,93 zł; kara pozbawienia wolności jest obecnie wykonywana przez skazanego od dnia 03 grudnia 2020 r. godz. 20:00.

Z informacji o karalności zgromadzonych w aktach, informacji z NOE - SAD, opinii o skazanym wynika, że S. K. (1) nie był skazany innymi prawomocnymi wyrokami, niż wymienione powyżej.

Obecnie S. K. (1) odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 83/20 od dnia 03 grudnia 2020 r. godz. 20:00 i jest to jedyna kara, jaka została mu do wykonania w warunkach izolacji więziennej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stosownie do regulacji art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Jeśli brak jest warunków do wydania wyroku łącznego wówczas Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania (art. 572 k.p.k.).

W związku ze zmianą od 24 czerwca 2020r. przepisów ustawy Kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że zmiany w zasadach orzekania kary łącznej wynikające z ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 1086) mają co do zasady zastosowanie w odniesieniu do kar orzeczonych w sprawach III K 126/20 i II K 83/20. W art. 81 ust. 2 ww. ustawy wskazano bowiem, że przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej (dot. orzekania w przedmiocie kary łącznej) w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Jednocześnie w ustawie z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 nie zawarto takich przepisów przejściowych, jak przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 396), który uregulował wówczas kwestię tzw. intertemporalną w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Powołany przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw regulował, że przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Brak podobnej regulacji w ustawie z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 oznacza zdaniem Sądu, że przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej (dot. orzekania w przedmiocie kary łącznej), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (tj. w brzmieniu obowiązującym od 24 czerwca 2020r.), stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, czyli od

24 czerwca 2020r. i aby stosować przepisy art. 85 i nast. K.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020r. konieczne jest, aby wszystkie kary podlegające łączeniu prawomocnie zostały orzeczone po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. Stwierdzić zatem należało, że podstawy do orzekania kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie przepisów art. 85 i nast. K.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020r. zachodziły, co do kar orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie III K 126/20, który uprawomocnił się w dniu 16 lipca 2020r. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu w sprawie II K 83/20, który uprawomocnił się w dniu 08 października 2020r.

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020r. – jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

W rozpoznawanej sprawie, zestawiając daty popełnienia czynów przypisanych skazanemu w sprawach III K 126/20 tj. 18 stycznia 2020r. i II K 83/20 tj. 14 stycznia 2020 r. oraz datę wydania wyroku w sprawie III K 126/20 tj. 17 czerwca 2020r. uznać należało, że w stosunku do skazanego zachodziłyby warunki do orzeczenia jednej kary łącznej, a tym samym wydania wyroku łącznego, obejmującego wymienione skazania, skoro przestępstwo osądzone w sprawie II K 83/20 zostało popełnione przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku, a więc w sprawie III K 126/20.

Art. 87 § 1 k.k. stanowi natomiast, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

Jednocześnie wskazać należy, że zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 czerwca 2019 r. sygn. akt P 20/17 (Dz.U. poz. 1135) z dniem 18 czerwca 2019 r. przepis art. 87 § 1 k.k. utracił moc w zakresie, w jakim nakłada na sąd obowiązek połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności oraz wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności po dokonaniu zamiany kary ograniczenia wolności na karę pozbawienia wolności.

Jak wyżej wskazano w świetle obowiązujących od dnia 24 czerwca 2020r. regulacji dotyczących orzekania kary łącznej w wyroku łącznym zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej, co do kary ograniczenia wolności orzeczonej w sprawie III K 126/20 oraz kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 83/20, a co za tym idzie uznać należało, że wskazane kary nie podlegają łączeniu. S. K. (1) z uwagi na odbywanie nieprzerwanie od dnia 06 sierpnia 2020r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 15 stycznia 2020r., sygn. II K 579/19, a następnie od dnia 03 grudnia 2020r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 30 września 2020r., sygn. II K 83/20, nie ma możliwości przystąpienia do wykonania kary ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. Zatem w świetle przywołanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 czerwca 2019 r. sygn. akt P 20/17, połączenie kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 czerwca 2020 r., sygn. akt III K 126/20 z karą pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 30 września 2020r., sygn. II K 83/20 nie było możliwe.

Jak już wyżej wskazano, w związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy Kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym do spraw, w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego.

Jeżeli zatem zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015r. (do 23 czerwca 2020 roku) z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą datą, czyli przed 1 lipca 2015r., to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r.

Powyższe oznacza, że przepisy art. 85 i następane K.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. do 23 czerwca 2020r. mają zastosowanie w niniejszej sprawie do skazanego, ponieważ już po wejściu w życie przepisów art. 85 i nast. K.k. w nowym brzmieniu (od 1 lipca 2015r.) zapadły wobec niego prawomocne wyroki skazujące, wyżej opisane w pkt VII, VIII, IX i X. Tym samym stwierdzić należy, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu można stosować przepisy art. 85 i nast. K.k. w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. do 23 czerwca 2020r. Przepisy w starym brzmieniu, tj. obowiązującym przed 1 lipca 2015r., nie są względniejsze dla skazanego w rozumieniu art. 4 § 1 k.k., ponieważ - uwzględniając treść art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r. - stwierdzić należy, że w rozpoznawanej sprawie odnośnie kar opisanych w pkt I do IV wydany został wyrok łączny Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu w sprawie II K 212/07, natomiast zestawiając daty popełnienia czynów przypisanych skazanemu w sprawach II K 779/11, II K 41/16, II K 579/19, III K 126/20 i II K 83/20 oraz datę wydania wyroku w sprawie II K 415/00 jako chronologicznie pierwszego - według zasad wynikających z przepisów art. 85 K.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r., jest oczywiste, że w stosunku do skazanego nie zachodziłyby warunki do orzeczenia jednej kary łącznej, a tym samym wydania wyroku łącznego, skoro przestępstwa osądzone w sprawach II K 779/11, II K 41/16, II K 579/19, III K 126/20 i II K 83/20 zostały popełnione już po wydaniu pierwszego chronologicznie wyroku, a więc w sprawie II K 415/00, czyli po 31 sierpnia 2001r. Reasumując, zastosowanie wobec skazanego w niniejszej sprawie przepisów art. 85 i nast. K.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r. wykluczałoby możliwość orzeczenia w stosunku do skazanego kary łącznej obejmującej kary orzeczone wyrokami w sprawach II K 779/11, II K 41/16, II K 579/19, III K 126/20 i II K 83/20.

Przystępując zatem do rozważań odnośnie warunków do orzeczenia kary łącznej wobec skazanego według zasad obowiązujących od 1 lipca 2015r. do 23 czerwca 2020r., przypomnieć należy, iż zgodnie z art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z kolei jak stanowi § 2 tego artykułu, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Art. 87 § 1 k.k. stanowi natomiast, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

Obecnie wobec skazanego S. K. (1) wykonaniu podlega kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 30 września 2020r., sygn. akt II K 83/20 (kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu, sygn. II K 579/19 została wykonana w dniu 03 grudnia 2020r.), natomiast wykonanie kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 czerwca 2020 r., sygn. akt III K 126/20 zostało zawieszono postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu z dnia 12 stycznia 2021 r. sygn. akt II Ko 1152/20.

Analizując, zatem warunki do wydania wyroku łącznego wobec S. K. (1) według zasad obowiązujących w okresie od dnia 01 lipca 2015r. do dnia 23 czerwca 2020r. uznać należało, że kary orzeczone w sprawach opisanych wyżej w pkt IX i X nie podlegają łączeniu. Podstawę orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym stanowiłby, bowiem przepis art. 87 §1 k.k., który w części został uznany za niekonstytucyjny. Zatem w świetle powołanej już powyżej argumentacji, uznać należało, że połączenie kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 czerwca 2020 r., sygn. akt III K 126/20 z karą pozbawienia wolności aktualnie przez niego odbywaną nie było możliwe.

Reasumując należało uznać, że według zasad wymiaru kary łącznej zachodzi – przesłanka negatywna postępowania o wydanie wyroku łącznego, skutkująca koniecznością umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego w tym zakresie.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 87 § 1 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19, należało umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego S. K. (1) z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt 1 części rozstrzygającej postanowienia.

O kosztach postępowania– wobec jego umorzenia – orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k., obciążając nimi Skarb Państwa (pkt 2 części rozstrzygającej postanowienia).

sędzia Izabela Dehmel